

добро-то на хора-та, и 3) какъ е най-послѣ запазвала свое-то священноначаліе, и ся е ползувала отъ него, за да докара членове-ты си до едно по-высоко нравствено съвършенство.

§. 3. Раздѣленіе на Черковнѣ-тѣ Исторіѣ.

Черковна-та Исторія ся дѣли на три главны части или періода:

Първо, Периодъ-тъ на нейно-то основаніе и прѣимжественно на възкашно-то распространеніе Христовѣ-тѣ Черковѣ; той ся начина отъ съшествіе-то на Св. Духа върху Апостоли-ты, и трае до побѣдѣ-тѣ, съ коѣ-то Християнска-та Вѣра възтържествува въ царуваніе-то на Константина Великий надъ язычество-то въ Римскѣ-тѣ Имперіѣ (34 — 323).

Второ, Периодъ, прѣимжественно за вътрешно-то наряджаніе и утвърдяваніе на Христовѣ-тѣ Черковѣ до покръщеніе-то на Българы-ты и отцѣпваніе-то на Западнѣ-тѣ Черковѣ отъ Источнѣ-тѣ (323 — 988).

Трето, Периодъ за всегдашно-то упазваніе и браняніе на сичко-то старо благоустройство въ Вселенскѣ-тѣ Черковѣ отъ Православнѣ-тѣ Источнѣ Черковѣ, и — за постъпенно-то разваляніе на това благоустройство отъ Западнѣ-тѣ Черковѣ — до днесъ.

